

Vunanje države.

Rim. Zadnji petek sta dva kardinala umrla in sicer na Francoskem Rouenski nadškof kardinal Tomaž in v Rimu kardinal Ricci-Paracciani.

Italijansko. Zbornica poslancev je privolila, da se sodnji izroči sicilijski poslanec De Felice Giuffridi, toda obsedno stanje na Siciliji še ne preneha. Na tem otoku v zadnjem času zopet mirne in premožne ljudi strasijo tolovaji. — O 25 letnici zedinjene Italije bi nekateri radi napravili veliko razstavo, toda evenka ni in zato so poslanci to odklonili. — V Rimu je 8. t. m. večer ob 1/2 7 razletela s strašnim pokom bomba pri zbornici poslancev. Ranjenih je bilo 8 ljudi, od katerih so 3 že umrli. Ali ta glas minister Crispi razume?

Francosko. Neki brezverski župan je prepovedal v svojem kraju vsa verska znamenja pri sprevodih in pogrebi; ali to prepoved je poslanska zbornica razveljavila na besede ministra Spullerja in ministerskega predsednika Perrierja, ki sta pri tej priliki zelo hvalila sedanjega papeža Leona XIII.

Nemško. Nemška cesarica se je z otroki 13. t. m. pripeljala v Opatijo blizu Reke. — Rusko-nemško trgovska pogodba bode sprejeta. Državni kancelar si lahko roke mane, ali pa tudi poljedelci? Zdaj se bode mir ohranil še 10 let. O ljubi mir, koliko staneš na Nemškem, pa tudi pri nas, ako pomislimo, koliko se potroši za vojaštvo!

Angleško. Sedanji ministerski predsednik lord Rosenbery je že sklical poslance na zborovanje in se je zasedanje 12. t. m. pričelo s prestolnim govorom, ki ni »tič ne miš«. Ali bode lord Rosenbery z ministerstvom voljen, ubogim lrcem priboriti zaželeno samoupravo, to skoro vsi časniki vprašajo.

Rusko. Pri nemškem veleposlaniku v Petrogradu je bil ples in so prišli car in carica, carjevič in veliki knezi. Car se je prijazno pogovarjal z avstrijskim veleposlanikom in vse to kaže, da so se do dobra sprijaznile Rusija, Nemčija in Avstrija.

Bolgarsko. Knežinja Marija Lujiza še vedno boleha. — Na Bolgarskem pridno gradijo železnice; sedaj nameravajo zgraditi železnico iz pristanišča Burgas v notranjo državo.

Srbsko. Dne 6. t. m. so slovesno praznovali v Belemgradu in po vsej deželi obletnico, da je Srbsko kraljestvo. Veliko se je govorilo, da se bode ta dan začel punt, toda praznični mir je vladal. V Belemgradu so celo navdušeno pozdravljali mladega kralja Aleksandra in tako je upati, da bode v deželi mir, kar bode zanj najboljši. — Srbska vlada namerava s sveto stolico v Rimu napraviti pogodbo ali konkordat, kakoršen je na Črnogorskem.

Turško. Pravoslavni Bolgarji, kar jih biva na Turškem, hočejo pristopiti h katoliški cerkvi. Turške oblasti imajo neki mnogo rajši katoliške, kakor pravoslavne kristijane in to zaradi Rusov, ki se za pravoslavne zmirom potegujejo.

Špansko. Razpor z Maročani v Afriki je popolnoma poravnal. Maročani morajo plačati Špancem odškodnine 20 milijonov. — Ministri so si prišli navskriž in so vsi odstopili. Kraljica je že dala povelje maršalu Sagasti, da je sestavil novo ministerstvo.

Amerika. Vseh katoličanov v severnih zedinjenih državah je blizu 9 milijonov, kateri imajo 17 nadškofov, 71 škofov in 9714 mašnikov. — Novi predsednik Braziljske republike dr. de Moraes dopade tudi nekaterim vstašem, ker ni vojak. Svojo službo bode nastopil šele 15. novembra t. l. Po najnovejših poročilih bode v tej deželi kmalu mir.

Za poduk in kratek čas.

Mlad mučenik.

Lani o tem času, dne 17. marea, je postal v Ipeku v Albaniji na Turškem neki osemleten, nedolžen krščanski deček žrtva mohamedanskega sovraštva do kristijanov.

Krščanski deček je bival v hiši svojega turškega sorodnika, ki si je na vse mogoče načine prizadeval, da bi dečka pripravil na to, naj pljuvje na sv. razpelo ali podoba križanega Jezusa in naj prepovedanega dne meso je; toda zastoj. Čudite se njegovi srčnosti! Koliko je takih krščanskih otrok dandanes, ki bi si kaj takega upali? Ne samo, da ni nikakor hotel pljuniti na križ, še celo prijel ga je, s svetim spoštovanjem ga je pritiskal na svoje prsi in ga prisrčno poljuboval. Zaradi tega se Turčin, dečkov sorodnik, toliko razsrdi in raztogoti, da je revolver zagrabil in trikrat vstrelil na mladega krščanskega spoznovaveca, ki se je mrtev zgrudil na tla, njegova duša pa je poletela tje gor, kjer se pri nebeškem Očetu veseli sv. Vid in drugi mladi krščanski spoznovavci in mučeniki prvih krščanskih časov.

Poročevalec, ki je iz Albaniskega o tem pisal lani v različne časnike, je vskliknil na koncu tega žalostnega, pa tudi h krati veselega poročila: »O ti sveti mučenik! Ti izvoljena duša albanska, ki zdaj gori v nebesih gledanje božje vživaš, usliši moje vzdihovanje in prosi za svojo domovino!« In mi, častiti bralec, prosimo ljubega Boga, naj dá tako živo, trdno vero naši mladini in nam vsem to milost, ne samo sv. katoliško vero v sreih imeti, ampak tudi po njej živeti in v njej srečno umreti!

Smešnica. Gospod Mladoljub je bil dober učitelj, posebno je zahteval, da naj otroci v I. razredu na vprašanja glasno in razločno odgovarjajo. Aržetov Poldek pa je bil sila tih in boječ učenec. Gospod učitelj ga je večkrat moral h glasnemu govorjenju vsodbujati z besedami: »Poldek, le glasno, še bolj glasno, jaz sem zelo gluhi!« Ko nekoč Poldek iz šole pride, začne svojemu očetu praviti: »Oče, jaz našega gospoda učitelja prav rad imam, toda za učitelja ne sodijo.« Oče radoveden popraš: »No, Poldek, zakaj pa ne?« Deček odgovori: »Glejte oče, zato ne, ker pravijo, da so zelo gluhi.«

Razne stvari.

(Podporno društvo duhovnikov) naše škofije je zadnji vtorek imelo občni zbor, kateri je dosedanje mnogozaslužne odbornike zopet volil.

(Blaga kneginja.) Dasi knez Windischgrätz s svojo soprogo čez zimo na Dunaju stanuje, vendar je na račun blage kneginje v Konjiškem gradu vsak dan 50 šolarjev dobilo o polдне juhe in kruha. Nebeški prijatelj otrok naj veliki dobrotnici tukaj in v večnosti stoterno povrne!

(Železnica Poličane-Konjice) bode letos imela mnogo škode, ker je tvrdka Alois in Albert Walld napovedala konkurs in ker so Oplotniško steklarno opustili. Škoda bode seveda moral trpeti večinoma okraj Konjiški.

(Sv. misijon) je bil na Ljubnem v Savinjski dolini. Vodil ga je č. o. J. Doljak. Farani so jako za to hvaležni najprej Bogu in potem svojemu neutrudljivemu č. gospodu župniku.

(Ljutomerska nemška šola.) Okrajni šolski svet v Ljutomeru je velč. g. dekana Skuhala izvolil za